

განსორძღვს აზნაფეთი!

გაზეთი მოგარაგება ისევ შეწყდა

პირველი გვერდი

ონულ ცენტრში, სოფელბაზაში გაზა-
დების მე-20 ბლოკში მოხდა სადგურის
დაზიანება. მიმდინარეობს ავარიის შე-
დგენის ლიკვიდაცია. ამას დღეობს
მეორე პრობლემა — თურქულენოვანი
აქსონების გეგმიური შეკრებიდან ტრა-
ნიტის საფასურის გადახდის საკითხს.

— ბატონო თამაზ, რამდენად ვრცე-
ლდება მეორე მიზეზი საქართველოს
გაზეთი მოგარაგებაზე და ამ პრობლემის
მოგარაგება რა შედეგებს მოგვცემს?

— დღემდე 1000 კუბურ მეტრ
გაზში 80 ათასი კუბურ მეტრს ვიხი-
დით. 50 დღეა იყო გაზის საფასური, 30
— ტრანზიტისა. სწორედ ტრანზი-
ტის ტარიფების შეცვლაზე საუბარია.
დღეს თურქები გთხოვთ, გადა-
ხადოთ პროდუქციის საფასური, ტრა-
ნიტის პროდუქტები კი თავად მოვა-
გვაროთ. ეს ვარიანტი კიდევ უფრო
მეტ სირთულეს შეგვიქმნის.

— თუ თურქენოვანი მოგარაგა-
რებით აღნიშნული ორი პრობლემა,
გაზის ტარიფების შეცვლაზე საუბარი
გაზის ტარიფების შეცვლაზე საუბარი
გაზის ტარიფების შეცვლაზე საუბარი
გაზის ტარიფების შეცვლაზე საუბარი

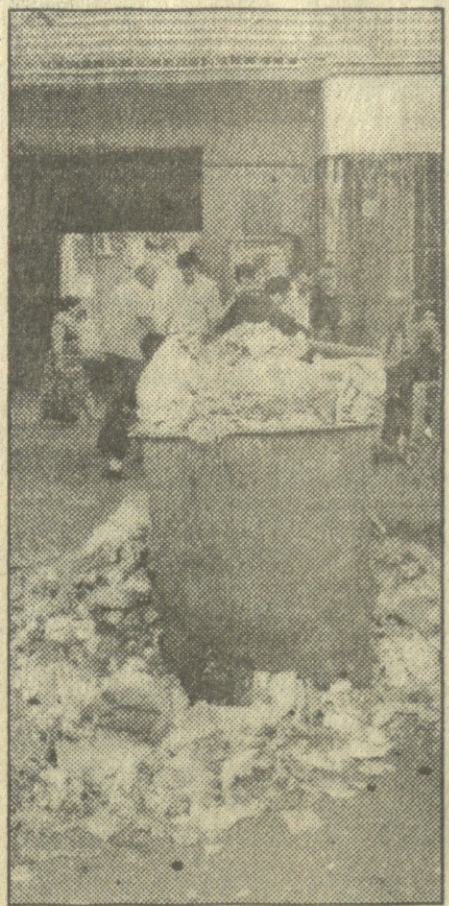
— თქვენი დღევანდელი პირობებში
წინასწარ განსაზღვრული, რა მოხდება.
ახალი პრობლემები არ ეკლის ჩვენს
დამოკიდებულებას გაზის დამფარვის
მიმართ. რაც გეგმავთ, უნდა გადა-
ხადოთ. მაშინ აღარ აღმოჩენილიყო
მთხოვნელების როლი. გვეჩვენა გარ-
კვეთილი პრობლემები და ისევე, რო-
გორც სოფლები, წამოგაყენებოთ ჩვენს
მთხოვნელებს.

— ბატონო თამაზ, იყო საუბარი
იმის თაობაზე, რომ მოსახლეობა გავე-
ხით მოვიყიდა გაზის დამფარვის საკითხს
და კონკრეტულ სახეობაში შემოვიღოთ გა-
რკვეული თანხა. ამის ხარვეზი გალის რა
ნაწილი დაფარული დღესათვის?

— ჰალისა მცირე ნაწილი. თბილის-
ის მოსახლეობამ დაფარა გალის
მხოლოდ 4,5-5 პროცენტი, ასეთივე
გთხოვდა სხვა რეგიონებშიც, მაგრამ
მინდა, აღვნიშნო, რომ ცდებიან, რო-
დესაც აქცენტი მოსახლეობის დავალი-
ანებაზე გადაიტანონ. გალის ძირითადი
ნაწილი წარმოება-დაწესებულებებზე
მოიხსნება. მხოლოდ საქართველოს გაზის
დამფარებაზე 55 ტრილიონ კუბონი
მართებს. ამ თანხის დაფარვა მნიშვნე-
ლოვან შედეგებზე დაყრდნობაზეა ჩვენს მდგომარეობაში.

გაზეთი მოგარაგება ისევ შეწყდა

ანუ შავიკლია დაყაროთ ნაგავი იმ ... სადაც გსურს (!?)

პირველი გვერდი

მთლად იმედგასრული არ არიან განწყობილი
ის სამსახურები, რომლებიც უშუალოდ მუ-
შაობენ ნაგავის გატანაზე.

რამდენიმე წლის წინ თბილისის დასუფ-
თავების სამსახურები „სანდასტრუქტურული“
იყვნენ გაერთიანებული. ამ ორგანიზაციის
დამფუძნებელი იყო საკუთრება-მფლობელობის
რეალური გამგებების დამქმნებარებელი
გადავიდნენ. მიზანი, აღბათ, ის იყო, რომ
გამგებები უფრო მზიდვარდნე თვითონ რა-
იონებს, მაგრამ აქედანვე სულ სხვა რამ
მოვიდოდა — დამოუკიდებელი ავტორიტეტი, მძო-
ვლების, დამგვლების, მტერთაყვების უკმაყოფი-
ლობა, უზენაესობა და... დიდ გნისა ქალაქში:
ნერვების წვეთი, ყოველ დღეში ფულის
შეგროვება მოსახლეობაში, რომ როგორმე
ბუნებრივი დაცვას ნაკისვს.

ყველაზე საინტერესო მაინც ისაა, რომ
ჯიხურების და კანონიერი თუ უკანონო
ბაზრების მიმდებარე ტერიტორიები თით-
ქმის ატანსაწივების ბუდე იქცა, შესაბა-
მისი რაიონების დასუფთავების სამსახურების
მეშვერები კი მშვიდად სხედან, რა გნითა,
ბამებში არ გვყავს, ბუნობი არ გვექსო,
ისინი ყველაგან.

ნაკადები კი მიდის...

ნაკადები იგრება და...
ასე იქცა ყველაზე დაბინძურებული რაი-
ონებიც გვქონდა, ისინი, ნაძალადევის და
ჩოქერეთის რაიონები. თუ სადმე სიმარტეობა,
არც საბურთალოს რაიონის ხელმძღვანელებს
უნდა ჰქონდეთ დასამუშევრებელი საქმე —
რესპუბლიკური საგანგებოების მიმდებარე ტე-
რიტორია მთლიანად დაბინძურებულია, თვე

რომ დაგეგმობთ მოსახლეობის გზებსა და
ქუჩებს.

ისინი რაიონის გამგებებმა, ბატონმა
აკაკი გონგაძემ მშვიდად ამისხნა, რომ ამ
რაიონში, ისევე, როგორც გვქონდა, ყველაზე
მეხად გამგებებმა ავტომატი ჩაიბარა.
ისინი უნდა ემსახურებინათ 54 ავტომატი-
ქმისა და 18. ხანდახან ავტოსატრანსპორ-
ტო საწარმოებშიც გამოიყენებოდა იჯარით ტექ-
ნიკა და ასე ემსახურებინათ მოსახლეობას,
თუქცა...

— ჩვენ ვცდილობთ, ცენტრალური
მედიკალური მაინც გვექმნება ნესრი-
ში, — ბრძანა ბატონმა აკაკიმ, — მოსა-
ხლეობიდან კი ყოველ მესამე დღეს
გავაქვს ნაკადი, უფრო სისტემატურად
ვერ ვახერხებთ, რადგანაც თავს ზემოთ
ქალა არაა. ბუნების პრობლემაზე რომ
არ არსებობდეს, დამგვლებსაც ვერ ვა-
ჩერებთ, 3 მილიონ კუბონად არავინ
მუშაობს...

მოუღებ, საითაც გავიქცით, იქით ნა-
ვიქცით... დღევანდელი მონაცემებით ოცი-
ალურ ნაკადსაყრდენზე ქალაქში დაგროვე-
ბული ნაკადი მხოლოდ 50 პროცენტი შედის.
დანარჩენი — უკანონო ნაკადსაყრდენზე
იგრება, ან საერთოდ არ გადის ქალაქიდან.
გაყუთობა, მგინი, ამაზე მორს ვერ ნავა.

თუმცა არა, კიდევ უფრო გაგავრცე-
ვით ნაკადი გტანაზე დიდი პრობლემა
ყოფილა მღრღნელების ნიადაგზედ ბრძო-
ლა და მანამდეა ძალუბის მოცილება ქუჩის
ქუჩიდან. მღრღნელებისთვის უბრალო ნა-
ბალიც არ გვაქვს, რაც შეეხება ძალუბს კი —
ოო, ეს ტყუობა სახელმწიფოს მაღალ
მსოფლიოებში გადასაწყვეტი პრობლემაა, რა-

აღმა-ბაში და ბროსელში გამართულ საე-
რთაშორისო ფორუმზე, საიდანაც სერიო-
ზული ინფორმაცია ჩამოიტანეს სამსახუ-
რის სამსახურების შესახებ. მამულთა კორპუსის
თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ ლონ-
გო ქედიმ აღნიშნა, რომ სამსახურმა უკვე
ბერი რამის გაკეთება მოასწრო. მაგალითად,
თბილისის ანაზა ჩვენმა ბიჭებმა 6 მილიონი
დოლარის ქონება გადაარჩინეს.

გაიბოზა ნაზაის ცნობით, დსთ-ს ქვეყ-
ნებმა გადაწყვიტეს სწრაფი რეაგირების კორ-
პუსის შექმნა. საქართველოში იქნება ასეთი
ბატალიონი, რომელშიც ორს კაცზე მეტი
გაერთიანდება.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

„მხედრობის“ წევრებმა თავის გამოსე-
ვებში დიდი გულსიტყვილი გამოიყვეს
საზოგადოებისგან აგრესიული დამოკიდებუ-
ლების გამო. მათი საერთო აზრით, „მხედრო-
ბის“ არ იმსახურებს იმ ბრალდებებს, რასაც
მას უყენებენ. ერთი აუტი და სულთი მახინჯი
ადამიანი ოჯახსაც გამოიყვანს, მოთუქტეს
იქნება ასეთები 2000 კაცში, მაგრამ თავად
„მხედრობის“ სჯიდა და სჯის მათ. არ
ყოფილა არც ერთი შემთხვევა, რომ მამულ-
თა კორპუსს ყაჩაღობისთვის, მკვლელობის
თვის ან სხვა მძიმე დანაშაულისთვის
დააპატიმრებოდა მხედრობის წევრი.

ირაკლი წერეთელმა, რომელსაც მონე-
ულთაგან პირველს მიეცა სიტყვა, „მხედრო-
ბის“ დაახლოებით, როგორც სერიოზული
ორგანიზაცია, რომელიც ეროვნული მოძრა-
ობის დიდ ისტორიულ პროცესში იწევა. იქვე
ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის ლი-
დერი არ დავთანხმდა კანონის უზენაესობის
პრინციპს იმ მოტივით, რომ სოციალისტური
შემქმნი კანონებს არ ეცნობო. გამოსვლის
ბოლოს კი ასეთი მონოლოგი მიმართა
შეკრებილთ: თუ შექმნი გამოსვლით პოლიტი-
კურ ასპარეზზე, გამოდით, თუ არა და
არჩევნებში მე დამიჭირეთ მხარი.

ყოველდღე უცნაური ლოგიკით წარმართა
მსგავსება სოციალ-დემოკრატიული პარტიის
ლიდერმა გურამ მუხიანმა. მისი აზრით,
მამულთა კორპუსი და სოციალ-დემოკრატი-
ულ პარტია ერთსა და იმავე პლატფორმებზე
დგანან. ლოგიკა კი ასეთია, მუხიანმა
პარტიები იცავენ საქმიან წრეებს, ბიზნესმე-
ნებს. არავის აძლევს საშუალებას, რომ მათ
ფული „შეგვარონ“, კომუნისტების პრინციპია
არც თქვენ არც ჩვენ. სოციალ-დემოკრატები
კი, თურმე ნებას იძლევიან, რომ საქმიანებს
და ბიზნესმენებს ნილი „შეგვარონ“, რადგან
ამით სოციალური სამართლიანობა აღდგება.
„ამით „მხედრობის“ და სოციალ-დემოკრატი-
ული პარტია ერთი ვარა“, — დასკვნა
გურამ მუხიანმა.

ეს გამოცხადება, რომელმაც დარბაზის
ირიანი და დაბნელობაც კი გამოიწვია,
განმეორდა გალერი ვაშაქიძემ (დღეს
ეკლეთა და განსახლების კომიტეტის თავ-
მჯდომარე). მან „მხედრობის“ შესახებ
არსებული მოთქმა-მოთქმის ძირითადი მი-
ზეზად ქვეყანაში საკანონმდებლო ბაზის
არარსებობა მიიჩნია.

გენერალმა გუგა გურამიშვილმა გაისმინა,
როგორ გადარჩენის ის და ჯაბა იოსელიანი
ოქმშირეში მუშაობა სიყვდილს, მან სინანუ-
ლით აღნიშნა, რომ აფხაზეთის ომში ქარ-
თველითაგან ვისაც იარაღის სტელს ალგა
შეუძლია, მათი მხოლოდ 10 პროცენტი
იბრძოდა, დანარჩენი 90 პროცენტი კი
დუბაში დასტინიონდა.

ავთანდილ მარტიაშვილის აზრით, „მხედრო-
ბის“ შეფარდების ერთადერთი დასაყრდენი და
ერთადერთი ბატონობა ძალაა.

დემურ მამუკაძე მოუწოდებდა ჯაბა იოსელი-
ანს და მთელ მამულთა კორპუსს, რომ
მხარში ამოღებოდნენ პოლიციას, რათა
როგორმე შეწყვეტა „თბილისის უბნის შორის
გაიშლებული ომი“.

შეკრებაზე სიტყვა წარმოადგინა ანა
მარტიაშვილმა, გააფრთხილანა, მოეძრა ნათ-
ქმე და საზოგადოებრივობის სხვა წარმომად-
გენლებმა. შეკრებაზე მიიღეს რეზოლუცია:

„ამ ბოლო დროს განხრედა ცილის-
მწამებლური კომპანია საქართველოს მა-
შველთა კორპუსის — „მხედრობის“
წინააღმდეგ.“

საქართველოში მშობლებების მოგვა-
რების შემთხვევა, ტრადიციულ იქცა დამ-
ნაშვების და განტყვევების ვაიის ძიება.

მამულთა კორპუსის — „მხედრო-
ბის“ ისტორიაში ეს უკვე მეორე ტალღაა,
როდესაც ყველა სახელმწიფოებრივ უბე-
დურებას ჩვენ გვაბრალდებენ. ასეთ არა-
კონსტრუქციულ ქმედებას არც ადრე
მოუხდენია სიკეთე და არც ამჟამად არის
პრობლემების გადაწყვეტის გზა.

უნდა განვაცხადოთ, რომ საქართვე-
ლოს მამულთა კორპუსი — „მხედრო-
ბის“ ამჟამად არის სახელმწიფო სტრუქ-
ტურა, მინისტრთა კაბინეტის შემადგე-
ნელი ორგანიზაცია, სრულიად გარკვეუ-
ლი ფუნქციებითა და მოვალეობებით.
სახელმწიფოს ყველა სტრუქტურისა
და პოლიტიკური ძალის, რომელიც ზრუ-
ნავს სახელმწიფოს კეთილდღეობაზე, მო-
ვალეობაა, გათვალისწინოს ამჟამინდო-
ლი რეალობა და პროცესები, როდესაც
საომარი ვითარებიდან გადავივართ
მშვიდობიან ფუნქციონირებაზე. ამ
როულ მოვცხადებ სჭირდება მხარდაჭერა
და ხელშეწყობა და არა დაპირისპირება
და იარაღის გაღიზიანება.

ყოველდღე ზემოთქმულიდან გამო-
დინარე, საქართველოს მამულთა კორ-
პუსის — „მხედრობის“ რესპუბლიკურმა
შეკრებამ მიიღო შემდეგი რეზოლუცია:

1. ეთნოკონსერვატიზმის მომხრეობა
სახელმწიფოს ყველა სტრუქტურისა
და პოლიტიკური კონსერვტიზმის მიერ და
ნუ იქნება მცდელობა მთლიანად ორგა-
ნიზაციის დისკრედიტაციის.

2. მოვალეობა მამულთა კორპუსის
— „მხედრობის“ თითოეულ წევრს, უფ-
რო განამტკიცონ დისციპლინა, პროფე-
სიული და მოქალაქეობრივი შეგნება, არ
აყენებ ორგანიზებულ თუ არაორგანიზე-
ბულ პროვოკაციებს.

3. პრობლემების გადაწყვეტა მოხდეს
მხოლოდ სახელმწიფო სტრუქტურებს
შორის კოორდინირებული, შეთანხმებუ-
ლი მოქმედებით.

4. საქართველოს მამულთა კორპუსი
არ არის პოლიტიკური ორგანიზაცია,
იგი არც თავისი ნოღებით და არც
პრაქტიკული საქმიანობით არ ეწევა
პოლიტიკური მოღვაწეობას, არ უპირის-
პირდება არც ერთ პოლიტიკურ პარტიას
და, ზოგადად მათგანისგან განსხვავე-
ბით, არავითარ პრეტენზიას არ აცხადებს
ძალაუფლებისთვის ბრძოლაში.

5. შეწყდეს ცილისმწამებლური კომ-
პანია საქართველოს მამულთა კორპუსის
— „მხედრობის“ წინააღმდეგ.

ოთარ თაყაიძე

გაზეთი «კავკასიონი» სარეკლამო სააგენტო
თუ გსურს, იზოპრით ფუდი, ნუ
დაგოგავთ მას რეკლამით.
ყოველდღიური გაზეთი „კავკასიონი“ გთავაზობთ
რეკლამებისა და სარეკლამო განცხადებების
განთავსებას.
მსურველებმა მთავმართელ მისამართზე
თბილისი, მეტრიაშვილის, № 7.
ტელეფონი 29-48-05.

სტომატოლოგია და მოვალეობა
სტომატოლოგია საზოგადოებრივ
მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესი, ახალი ტექნოლოგიების დანერგვა სტომატოლოგიაში და სტომატოლოგიური სამუ-
როში უახლოეს მომავალში მოსალოდნელი მკაცრი კონკურენცია პრინციპულად მოითხოვს ექიმ-სტომატოლოგის ცოდნის
უწყვეტ ამაღლებას და პროფესიულ სრულყოფას.
ფორმა „უნიდენტის“ სასწავლო-პრაქტიკულ ცენტრი სთავაზობს როგორც გამოცდილ, ასევე დამწყებ და მომავალ
სტომატოლოგებს, შეიძინონ და შეინარჩუნონ ცოდნის თანამედროვე დონე, ათვისონ პრაქტიკული ჩვენები ახალ ტექნოლო-
გიებთან მუშაობისას. ზემოთ აღნიშნულს მრავალდეროვანი თემატიკის გამოყენებით ახორციელებენ თბილისის სახელმწიფო
სამედიცინო უნივერსიტეტის სტომატოლოგიური ფაკულტეტის წამყვანი პედაგოგები კომფორტული კლინიკური ბაზის,
ფანტომების, ვიდეო და სხვა თანამედროვე თვალსაჩინოებათა გამოყენებით. იმედოვნებთ, ჩვენს სემინარებში თქვენი ადვილად
იპოვით თქვენთვის საინტერესო საკითხებს.
ჩვენს მსმენელთა რაოდენობა შეზღუდულია. ჩვენები კომპლექტდება წინასწარი ჩაწერით. სწავლება ფასისა
ჩვენთან თანაშრომლობა თქვენი პროფესიული და მატერიალური წარმატების საწინდარია.
„უნიდენტის“ დაფუძნებით ყველა პრობლემას სტომატოლოგიაში
მოგვმართეთ ყოველდღე, გარდა კვირისა. სასურველია სამუშაოს და პარასკევს 10 სთ-დან 11 სთ-მდე.
გვანა მისამართი: თბილისის სახელმწიფო საუნივერსიტეტის
სტომატოლოგიური ფაკულტეტი,
ფორმა „უნიდენტის“ სასწავლო-პრაქტიკული ცენტრი,
380002, თბილისი, დავით აღმაშენებლის გამზარი 126. ტელ: 96-71-26.

თემა

ჩვენები, რომლებიც გამაგრებულნი არიან გროზნოს ერთ-ერთ რაიონში, კვლავ რჩებიან ვეღვ მოზიციებზე. გუშინ, დღის განმავლობაში გროზნო იზომებოდა არტილერიით. საბრძოლო იარაღი გამოიყენება ქალაქის ცენტრალურ რაიონსა და, განსაკუთრებით, ჩერნოარჩიის მიმდებარეში, სადაც თავმოყრილია უმარაგი ადამიანი.

„რუსეთის არჩევანის“ ფრაქციის დეპუტატებმა გუშინ გამართულ პრეს-კონფერენციაზე განაცხადეს, რომ რუსეთის დუმაში უპირატესობა მოიპოვა თმის პარტიამ.

უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტრო უარყო ინფორმაცია იმის შესახებ, ითქვამს ყირიმელი თათრები ჩრჩეთში დედაყვის მხარეზე იბრძვიან. აღინიშნა, რომ მსგავსი ცნობები სხვა არაფერია, თუ არა დეზინფორმაცია.

გუშინ ბორის ელცინი შეხვდა რუსეთის ფედერაციის სუბიექტების ადმინისტრაციის ხელმძღვანელთა ერთ ჯგუფს. შეხვედრაში მონაწილეობდნენ კოსტრომის, მოსკოვის, ფსკოვის, ჩიტის ოლქების და სტეპერპოლის მხარის ხელმძღვანელები. პრეზიდენტის პრესსამსახური იტყობინე-

ბა, რომ ადმინისტრაციის ხელმძღვანელებმა შეშფოთება გამოთქვეს ჩრჩეთის კონფლიქტის მოწესრიგებასთან დაკავშირებული იმ დოკუმენტების მიმართ, რომელიც მიიღეს ჩრებოქსარის შეხვედრაში მონაწილე რესპუბლიკების ხელმძღვანელებმა. განსაკუთრებით აღინიშნა არაკონსტიტუციური ორგანოების ჩამოყალიბების დაუშვებლობა.

რუსეთის მთავრობის პრესსამსახურმა გუშინ გაავრცელა ცნობა, რომ გასული დღე-ღამის განმავლობაში ფედერალური სამხედრო დაჯგუფებები იცავდნენ ზავის პირობებს, ახორციელებდნენ რეზერვების და მენაგრების გადაჯგუფებას. შინაგანი ჯარები ახორციელებდნენ ლინისძეობებს ბანდიტური ფორმირებების მანევრების და გადაადგილების აღსაკვეთად. არსებობს ინფორმაცია, რომ ჩრჩეთის არაკონსტიტუციური ორგანოები თავისი მიზნებისთვის იყენებენ ზავის პირობებს და ხელსაყრელ მომენტებში ცეცხლს უხსნიან ფედერალურ ჯარებს, რომლებიც გროზნოსა და მის გარეუბნებში დაეცემულ მოზიციებს ინარჩუნებენ. გროზნო ბლოკირებულია.

იტარ-ტასის ცნობით, გუშინ ოსეთის პრეზიდენტმა თავის გაოსვლაში

მხარი დაუჭირა ჩრჩეთის არაკონსტიტუციური ორგანოების შეიარაღებული ფორმირებების სრულ განიარაღებას.

ჩრდილოეთ ევროპის ეკონომიკური ორგანიზაციის წევრი ქვეყნების — დანიის, ფინეთის, ნორვეგიის, შვედეთის, ისლანდიის — წარმომადგენლებმა პრაღისტი გამოთქვეს ჩრჩეთში რუსეთის საბრძოლო მოქმედებებისგამო.

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ მოსკოვმა არ შესარულა ევროპაში უშიშროების და თანამშრომლობის ორგანიზაციისთვის მიცემული პირობა ჩრჩეთის კრიზისის შესახებ. 1994 წელს მიღებული ვენის ხელშეკრულების შესაბამისად, რუსეთი ვალდებული იყო, სპეციალურად ეცნობებინა ამ ორგანიზაციისთვის ჩრჩეთში დაგეგმილი სამხედრო ოპერაციის შესახებ.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის არ შეუძლია ზემოქმედება მოახდინოს ჩრჩეთის მოვლენებზე, რადგანაც გაეროს წესდებით მას არა აქვს უფლება ჩაერიოს სახელმწიფოს საშინაო საქმეებში, — განაცხადა გაეროს გენერალურმა მდივანმა ბუტროს ბუტროს ლაიმ.

დასავლეთის სამყარო გზაჯვარედინზე

ჯერ კიდევ გუშინ საერთაშორისო ცხოვრების ანალიტიკოსები ოლომპიური სიმშვიდით შეჭერებდნენ იმპულსურ და ფეთქებადსაშუაშ მოძრაობებს ყოფილი საბჭოთა იმპერიის ტერიტორიაზე. დღეს მრავალი პოლიტოლოგისთვის ცხადი გახდა, რომ ის არაბუნებრივი კონფლიქტები, რაც პოსტკომუნისტურ სამყაროს ახასიათებს, უშუალოდაა დაკავშირებული საერთაშორისო თანამეგობრობის ბედთან. არა მხოლოდ კომუნისტური სამყაროს შემცირებები, არამედ მთელი დანარჩენი მსოფლიო აუზიანდა ცარიელი დღის წიგნით, რომელზეც რაღაც უნდა დაიწყო. არა, მაგრამ რა უნდა დაიწყო, გეგმავრობით არავინ იცის. სწორედ ამის გამო დასავლეთის ზოგიერთ პოლიტიკურ წრეში საბჭოთა მონსტრის კრახით გამოწვეული ევროპის შეშფოთება ერთგვარი შეშფოთებით, დაბნეულობით და პანიკითაა, ყოფილი საბჭოთა იმპერიის ტერიტორიაზე არსებული განუსაზღვრელობის გამო. მათ ჯერ არ მიუღიათ ისეთი დამახასიათებელი, როგორცაა იუგოსლავიაში, მაგრამ ჩრჩეთის მოვლენები ამის ერთგვარი პრელუდიაა.

აღმოჩენა, რომ მიუხედავად აშკარა წინააღმდეგობის დასავლეთსა და კომუნისტურ სისტემებს შორის, ისინი მჭიდროდ იყვნენ ურთიერთდაკავშირებული. ჯერ კიდევ გასარკვევია, ევროპულ ცხოვრებაში რომელი ფაქტორები ეხმარება აშკარას, რომ დასავლეთი, რომელიც ასე დიდხანს და შეუპოვრად ებრძოდა კომუნისტურ სამყაროს, ცხოვრებასთვის მოუშვადებელი აღმოჩნდა მისი დამხობის შემდეგ. ამ დამხობამ დაარღვია უშიშროების გლობალური სისტემა, თანაცხოვრების ის ხარისხი, რომელიც ასე გულმოდგინედ იცავდა მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ და რომელიც მოასწრო ფესვების ღრმად გადგმა საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. კომუნისტური სისტემის მსხვერველსთან ერთად დამოუკიდებელი ისტორიებისა და ფასეულობათა მთელი ის სისტემა, რომელზეც დამყარებული იყო ძალიან თანადიდობა მსოფლიოში. აშკარა გახდა, რომ არა მხოლოდ ყოფილი კომუნისტურმა ქვეყნებმა, არამედ მთელმა მსოფლიომ უნდა ეძებოს თანაარსებობის ახალი ფორმები. საჭირო ხდება ერთხელ და სამუდამოდ გადაჭრილი მინერული საკითხების ხელახალი გახსნა. მაგალითად, საზღვრების სტაბილურობის, სახელმწიფოთა ტერიტორიული მთლიანობის, ან ერთა თვითგამორკვევისა და დემოკრატიის საკითხები. სულ ცოტა ხნის წინ ყველას გვიჩვენებდა ორბოლუსიანი საერთაშორისო ურთიერთობების მსხვერვა; ვფიქრობდით, რომ აშშ-სა და ბირთვული დაბირი-საბრუნების მოსაზრება მოგვეტანდა საყოველ-ლი მშვიდობის, მაგრამ არა. მართალია, მსოფლიო ომის საფრთხე შემცირდა, მაგრამ სანაცვლოდ მივიღეთ კონფლიქტების მთელი თავივლი. ბოსნია-ჰერცეგოვინიდან დაწყებული და ტაივანის დამთავ-

რებული, რომ აღარაფერი ვთქვათ ჩრჩეთზე, საბჭოთა იმპერიის დაშლამ სხვა თვალსაზრისითაც მოახდინა გავლენა დასავლეთის სამყაროზე. საბჭოთა კავშირი, როგორც ჩანს, დასავლეთის საზოგადოების შეკავშირების მნიშვნელოვანი ფაქტორი იყო. სსრკ-ს დაშლამ გათიქვია დასავლეთის სამყაროში ცენტრიდანული ძალების გამოცოცხლება და გამოაქვლია ინდუსტრიული, განვითარებული ქვეყნების ინტეგრირება პროცესებში, რაც ნათლად წარმოჩინდა ყოფილი იუგოსლავიის საკითხებისადმი აშშ-ის, ინგლის-საფრანგეთის დამოკიდებულებაში. თქმა არ უნდა, ეს შინაგანი პროცესებია, რაც გამოწვეული, მაგრამ მთავარი მაინც ისაა, რომ შეიცვალა დასავლეთ ევროპის გარემოცვა. ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, ცივი ომის არარსებობამ შეიძლება სიმშვიდე წაართვა საარჩევნო პროცესებს დასავლეთის ქვეყნებში, რადგან დასავლეთის პოლიტიკურ ლიდერებს აღარ სჭირდებათ არჩევნების დროს კომუნისტური სამყაროსადმი თავისი დამოკიდებულების განსაზღვრა.

ბოლო დროის საერთაშორისო ასპარეზზე აშკარად გამოიკვეთა ორი ტენდენცია — ერთი, რომელიც სულ უფრო მეტად იკრებს ძალას, ესაა ინტეგრაციისკენ მისწრაფება. რეალურად იქცა ევროპის კავშირი, 12 ქვეყნის პოლიტიკური და ეკონომიკური გაერთიანება, რომელსაც ახალი წლის 1 იანვრიდან კიდევ სამი სახელმწიფო (ფინეთი, შვედეთი, ავსტრია) დაე-კუთვნება მიწოდება. ასეთად სავაჭრო ზონის შექმნას აპირებს აზია-წყნარი ოკეანის 18 ქვეყანა. სამოსილ უკვე მიმდინარეობს მოსაზრებებზე სამუშაოები. საქმიანობას იწყებს ამოღისავლეთ და სამხრეთ აფრიკის საერთო ბაზარი, რომელშიც 23 ქვეყანაა გაერთიანებული და ბოლოს — ნელა, მძიმედ, მაგრამ ფართოდ მიმდინარეობს დღეს-ღამე ინტეგრაციის პროცესი.

მაგრამ ყოველივე ამასთან ერთად აშკარა დენინტეგრაციის პროცესიც. საქმარისაა გავისხნით ვარაუდის ხელშეკრულების ორგანიზაციის, საბჭოთა იმპერიის, იუგოსლავიის და ბოლოს — ჩეხოსლოვაკიის დაშლა; აგრესიული სეპარატუზმის გაძლიერება ბალკანის ესპანეთში, შოტლანდიის და უელსისკენ — ინგლისში, კვებეკის პროვინციისა — კანადაში. ამასთან ერთად, ყოველივე ეს სულ უფრო ხშირად მთავრდება სისხლისმღვრელი კონფლიქტებით. ასევე დაიძაბა სიტუაცია ნატო-ს ორგანიზაციისთან დაკავშირებით. საქმე ისაა, რომ ნატოს ორგანიზაციაში გაწევრიანება სულ აღმოსავლეთ ევროპისა და ბალტიის ქვეყნებს. რუ-

სეთისგან შეშინებულებს სურთ, ნატო-ს ქოლგას შეიფარონ თავი, რაც რუსეთის გაღიზიანებას იწვევს. საქმე ისეა აშშ-სთან დაბირიპირებამდე მიდის. დეკემბრის დასაწყისში, ბუდაპეშტში, ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის თათბირზე, პრეზიდენტმა კლინტონმა ყოველგვარი ქარაგმების გარეშე განაცხადა, რომ „არავის არა აქვს ნატო-ს გაფართოებაზე ვერა დადების უფლება“, რასაც რუსეთის პრეზიდენტმა უპასუხა გაფართოვებით, რომ ევროპა, რომელმაც ძლიერდაა-დღწა თავი „ცივი ომს“, შეიძლება „ცივი მშვიდობის“ ტალღებში ჩაიძიროს, ეი. ნატო-ს გაფართოების გეგმამ შეიძლება ევროპის გაერთიანებას ახალი საფრთხე შეუქმნას. არადა, ევროპაში ჯერ კიდევ ბევრი რამ გაუტყვევია, არაა დამოწმული წარსულის მანერობები, არაა ნათელი მომავლის კონტურები, მაგვიოდ არაა გამოკვეთილი საერთოევროპული სახლის არქიტექტურა. ასეთ პირობებში პოლიტიკოვები, მიმომხილველები, სახელმწიფო მოღვაწეები დახვედნენ არაბი, ვერ გარკვეულან, თუ როგორ შეადგინონ ახალი ევროპა, სადამდე გაგრძელდეს იგი — ვანკუვერიდან ვლადივოსტოკამდე თუ ურალამდე, როგორც ამას ნატო დღეგული ბრძანებდა. თუ ახალი ევროპა რუსეთის საზღვრებთან შეჩერდა და რუსეთი იზოლაციისთვის გაიწირა, მაშინ აქ არ შეიძლება არ თვითიზოლაცია, რომელიც ანა-ლოგები, არჩევანი, რომლის წინაშეც ევროპა ორჯერ იდგა. პირველად იყო 1815 წელს, როცა გამარჯვებულმა სახელმწიფოებმა სხვა ძალები, მაგრამ იმ დროისთვის დამარცხებული სახელმწიფო — საფრანგეთი — ჩართეს მათ მიერ შექმნილ უშიშროების სისტემაში, რამაც ევროპას ახალი წლის მანძილზე უზარდ ცხოვრების საშუალება მისცა. მეორედ ეს მოხდა 1919 წელს, როცა გამარჯვებულმა ანტანტის ქვეყნებმა დამარცხებული გერმანია შეაფარეს რკინის გალიაში, რის გამოც 20 წლის შემდეგ ევროპაში ომი დაიწყო.

ასეთ პირობებში ევროპის ხალხებმა სწორი ნაბიჯი უნდა გადადგნენ, სწორი არჩევანი უნდა გაეკეთონ და აქ ერთი რამ უდევლია, რომ ევროპა წარმოუდგენელია როგორც რუსეთის, ისე აშშ-ის გარეშე. ამ ორი დიდი სახელმწიფოს უგულვლესყოფა ევროპის მიერ გამოიწვევს მის თვითიზოლაციას. რუსეთზეც ბევრი რამაა დამოკიდებული. თუ ის დამტკიცებს, რომ აშენებს დემოკრატიულ და სამართლებრივ სახელმწიფოს, თუ სტაბილური გახდება თავის ეკონომიკას, მაშინ ევროპულ თანამეგობრობას მისთვის ყოველთვის ღია ექნება კარი. მაშინ თავისთავად მოიხსნება რუსეთის დანარჩენი მსოფლიოსკენ იზოლაციის საკითხი. მაგრამ თუ რუსეთმა ვერ შეძლო ზემოაღნიშნულის დამტკიცება, მაშინ დამტკიცება ნუ ქნას... ლაბარაკიც არ მიიღება მასზე, რაც იქნება. დასავლეთის სამყარო გზაჯვარედინზეა და ვფიქრობთ, რუსეთზე ბევრადია დამოკიდებული მის მიერ გზის არჩევა.

გიორგი ბოლომთაშვილი

XX საუკუნის სახელაპი

ლაბარაკიანი განდგობი

ალბარტ შპიციბარის დაბადების 120 წლისთავი

1875 წლის 14 იანვარს, ზემო ელზასის პატარა ქალაქ კაიზერსბერგში, პასტორ ლუი შპიციბარს შეეძქს შვილი შეეძინა. იმ წელს მხარე ყურძნის უხვმა მოსავალმა წაღეცა, სარდაფები წაღეცა. რავე ელზასური ღვინით აივსო. წლების შემდეგ კი უკვე აღიარებული ფილოსოფოსი და თეოლოგი, ორდინისტი და მუსიკოსი, ჰუმანისტი ალბერტ შპიციბარი სიამოვნებით აღიზნავს, რომ დიდად პატივს ფიქს კაიზერსბერგის ქალაქში ყველაზე ნაყოფიერ წელს.

ორი ენის, ორი კულტურის წიაღიდან გამოსული ალბერტ შპიციბარი XX საუკუნისთვის უჩვეულო სულიერი სიმართლით გამოირჩეოდა. მასში პარა-მონიულად იყო შერწყმული უნივერსალური განათლება და ღრმა რელიგიური ურთობა, პრაგმატიკის და პოეტი. იგი გატაცებით ასრულებდა ბაზის თხზულებებს, მაგრამ არანაყოფიერ სიამოვნებას გვრიდა ფიზიკური სამუშაოც. წერდა წიგნებს თანამედროვე კულტურის პრობლემებზე და სადავმყოფოსა თუ სხვა საქმეებში მონაწილეობდა. „პრო-ექტის“ ავტორიანობაზეც ფიქრობდა. მკურნალობდა დაავადებულ შავიანინებს და კონცერტებს მართავდა ევროპის ქალაქებში. ზრუნავდა აფრიკის პატარა დასახლებებზე და უყურადღებოდ არ ტოვებდა მსოფლიოში მომხდარ არც ერთ მოვლენას, რომელიც თუნდაც ერთ სიცოცხლეს დაემუქრებოდა სიკვდილით.

ეს ადამიანი ცხოვრებისა და აზროვნების წესით ძველ ბერძენ ფილოსოფოსებს გვახსენებს. მის სიტყვას საქმე მოსდევდა, განსჯები. კი ყოველთვის ღრმა ცოდნაზე იყო დაფუძნებული. მისი „სიცოცხლის ნება“ ათასობით ადამიანს აჯილდოვებდა სიცოცხლით, ნათელი გაონება კი მუდამ ფიქრით იყო მოცული: სამყაროზე, ადამიანზე, მშვიდობაზე.

ევროპის ინტელექტუალურ წრეებში აბორიგულ იდეალ მოხალისე ოცდაათი წლის სახელმწიფოებრივ მეცნიერისა და მუსიკისის გაღაწევილებმა, მესწავლის შედგენა და დარჩენილი სიცოცხლე აფრიკის ჯუნგლებში გაატაროს როგორც უზარალო ექიმმა. 1905 წელს თეოლოგიის პროფესორი თავს ანებებს ყველაფერს და კვლავ სტუდენტად ხდება, ამჯერად სამედიცინო ფაკულტეტისა. სწავლობს ქირურგიას, გინეკოლოგიას, თერაპიას, სტომატოლოგიას და 1913 წელს მედიკოსად — პელონთან ერთად ლიტერატურული და სამედიცინო მოღვაწეობიდან მიღებული თანხებით, მეცხვარება აფრიკაში და მდინარე ოკავანგის ნაპირზე, ლამბარენში აშენებს „ამ მხარეში პირველ საავადმყოფოს. ველურ აფრიკაში გაბრუნდა ადამიანი, რომლისთვისაც არ არსებობდა უფრო დიდი ღირებულება, ვიდრე სიცოცხლე და წარმოდგენა კლერისტებისა და კოლონიზატორების ქათმში შექმნილი ეთიკური მოძღვრებაზე დაფუძნებული კულტურა.

იგი უპირისპირდება დეკარტეს თეზისს — „გაზარდები, ესე იგი ვარსებობა“ და განაგრძობს არსებობის, სიცოცხლის ცნებას აქვიდრებს ობიექტის მსოფლმხედველობას, ადამიანის შემოქმედებითი ძალების მამოძრავებელს და შემოაქვს ცნება — „სიცოცხლის პატერისცემა“. მისი ფილოსოფიის მთავარი გმირი თავად შპიციბარია, „ეთიკური ადამიანი“, რომლის აზრითაც მხოლოდ ეთიკური მსოფლმხედველობაა ექიმობის კულტურის შემოქმედებითი ძალა, მსოფლმხედველობა, რომელსაც „სიცოცხლის ნება“ წარმოადგენს. შპიციბარის კალაღ შეიქმნა ყოველგვარი ეთიკური თანამშობის გრძნობიდან გამომდინარე, მაგრამ უარყოფს მის პასიურ, ასეკტურ განდგელობას, ნიკრანს.

პიტი 100

ფილმი პიკასოზე

ბრიტანელი რეჟისორი ჯეიმს აივორი მიმართავს ისეთ უსაზღვრო თემას, როგორიცაა პაბლო პიკასოს ცხოვრება...

ფილმის საერთაშორისო სათაური იქნება „პიკასოზე დღეგრძელობა“. მთავარი როლებში მოქმედებენ არიან ექიმ ტომასონი და ენრიკო პოპინი. ფილმი მოგვითხრობს მხატვრის გრძელ და ზოგჯერ ცხოვრების ერთი მონაკვეთის შესახებ — 1943-დან 1953 წლამდე,

„სიცოცხლის ნება“ მოქმედებისკენ მო-წოდებს ადამიანს, აიძულებს მას ყველაფერს თავისებურად მიუდგეს, იყოს რაღაც პასუხისმგებლობა. „კლდე“, იგი მხარს უჭერს რეალურ მოვლენებში, მაგიფიკაციას უფრო მდიდარი, ვიდრე სამყაროზე დაკვირვებით მიღებული გამოცდილება“ (ა.შპიციბარი).

ცნობილი ფილოსოფოსი ლუდვიგ ვიტგენშტაინი წერდა: „თუ წარმოვიდგენთ ყოველსინდელად ადამიანს, რომელიც სრულყოფილად აღწერდა სამყაროს, ასეთ აღწერაში ადგალი აღარ დარჩებოდა ეთიკის“. შპიციბარის მიერ აღწერილი „სამყაროს სურათი სხვაგვარია, მისი „კოსმოგონიზმ“ პერიფრაზირება“ — თუ შევხედოთ იგი ასე აღვლენდებოდა: „დასაბამიდან იყო საქმე — სიცოცხლე იწყება იქ, სადაც ძალის კარგავს სიტყვა“. გარესამყაროს შესახებ მიღებული ცოდნა უიმედობამდე მიგვიყვანს, მასსა და ცხოველ აზრს შორის დიდი ზღვარია. ეთიკური არსებობა არაა რაღაც კანონების ერთობა, იგი უფრო მისტიკური ფაქტია, მოუხელოვნებელი, წამიერი მოვლენა, რომელშიც მხოლოდ a propos აღმოჩნდება, იგია სიცოცხლის პატერისცემა, თანაგრძნობის აქტი: „როცა ერთადერთი ბოშითი კლდეც არა ათასს — ჩემი გვიარდავსა კანონის სიცოცხლე“.

ლიტერატურულმა თუ საზოგადოებრივმა მოღვაწეობამ უზარმაზარი ავტორიტეტი მოუტანა ალბერტ შპიციბარს. მისი აფრიკაში ჩასვლიდან რამდენიმე წლის შემდეგ მთელმა მსოფლიომ გაიცნო უწინ ყველასგან მტკიცებული პატარა აფრიკელი დაბა — ლამბარენი და მისი მოძღვარი. შპიციბარის აზრს ითვლისწინებენ სახე-

ლმწიფოს მეთაურები, მწერლები, მეცნიერები. პირველი მსოფლიო ომის დროს ინტელექტთან, ცეცხლთან, რასულთან, როდენთან და შოუსთან ერთად იგი მხარს უჭერს რეალურ მოვლენებში, ანტიმონტარისკულ პოზიციას. შეუერთებული იყო ფაშისთან ბრძოლაშიც: პიკასოს მოწვევაზე, რომელიც, რა თქმა უნდა, დაინტერესებული იყო დიდი პუშკინის ჩასვლით, შპიციბარმა გაორებული უარი განაცხადა და დამკინავი მინაწერი გაუცვია: „რატომღერო კლდე სალმით — შპიციბარი“ (საქმე ის არის, რომ წერილი ასე სრულდებოდა: ნული სალმით იოზეფ პაულ სიბოსთან შედეგად კი შპიციბარი მშვიდობისთვის მებრძოლთა ავანგარდში დგას, მის მოხსენებებს მსოფლიოს მრავალი რეზე თარგმნიან, თარგმნება წიგნებიც. იგი ახალგაზრდების კერპი ხდება, მის პატერისცემად აწყობენ მსოფლიოებს, წერენ წიგნებს დიდი პუშკინის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე.

1952 წელს ალბერტ შპიციბარს მშვიდობის ნობელის პრემიის ანიჭებენ, რომელსაც მოუტოვებლობის გამო მხოლოდ ორი წლის შემდეგ იღებს — 1954 წლის 4 ნოემბერს. მისი მოხსენების თემა იყო „მშვიდობის პრობლემა თანამედროვე სამყაროში“.

ხანდაზმული მეცნიერი სოკოლოდამდე სიცოცხლეს ემსახურებოდა, აინტერესის სიტყვით: „მისი ადგილია გამგზავრება ერთგვარი ადამიანი იყო თანამედროვე ცივილიზაციის უწყალო კანონების წინააღმდეგ“. ეს აზრები იყო ყველაზე მშვიდობიანად და ნაყოფიერი ცივილიზაციის ისტორიაში.

მალხაზ ხარაბიძე

გაიონი ვანგოიძე

